

Η «Σούστα» του Ήλιου κι ο «Ζερβός» του Ανέμου.

Κόκκινη κλωστή δεμένη,

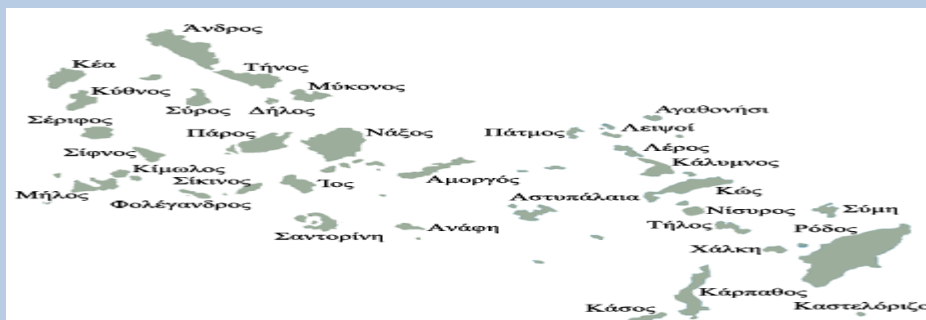
Στην ανέμη τυλιγμένη,

δώστης κλώτσο να γυρίσει,

παραμύθι ν' αρχινίσει.

**Αρχή του παραμυθιού, καλησπέρα της αφεντιάς
σας.....**

**Πριν πολλά πολλά χρόνια, στα πόδια του
νοτιοανατολικού Αιγαίου, ακούμπησε να ξαποστάσει η
Κάσος.**

Ήταν κουρασμένη από το πανηγύρι του Δεκαπενταύγουστου στο χωριό Παναγιά, στο λόφο πάνω από τον Εμπορειό.

Αν και βραχώδες νησί με άγριο γκριζωπό τοπίο, φημιζόταν για τα γλέντια, τα πανηγύρια, τα κρασιά, τα γεννήματα και τους ανεμόμυλους.

**Πρωταγωνιστές της ζωής του νησιού, η γη, η θάλασσα, ο άνεμος κι ο ήλιος.
Στο λιμανάκι της Μπούκας, που θύμιζε πειρατικό καταφύγιο, άραζαν οι ψαρόβαρκες κι οι ψαράδες τις ηλιόλουστες μέρες, ξεδιάλεγαν τις ψαριές τους.**

Τα λευκά σπίτια με τις αυλές και τις αλιτάνες, συμπλήρωναν την ομορφιά του τοπίου.

Τις πλαγιές στόλιζαν τα αμπέλια και οι εκτάσεις με το σιτάρι, προσμένοντας καρτερικά τη μέρα του θέρους και του τρύγου.

Ο Ηλίας κι ο Νικόλας, ήταν δύο αδέρφια, που ζούσαν στο Φρυ.

Ο Ηλίας , φημιζόταν για τα κρασιά του κι ο Νικόλας για τις ψαριές του.

Τα δύο αδέρφια ανταγωνίζονταν για το ποιος θα βγάλει τη μεγαλύτερη παραγωγή. Υποταγμένοι στη μέθη του κέρδους, χρησιμοποίησαν μεθόδους και τρόπους καλλιέργειας, που έβλαψαν τη γη και τη θάλασσα. Τα φυτοφάρμακα και λιπάσματα, αύξησαν την ποσότητα του σιταριού και μούστου, αλλά κατέστρεψαν τη σύσταση του εδάφους, και η γεύση του κρασιού αλλοιώθηκε. Οι νέες μηχανές αλιείας, μείωσαν το θαλάσσιο πλούτο και την πανίδα.

Ο ήλιος κι ο άνεμος βλέποντάς τους να τσακώνονται για την αύξηση της παραγωγής τους και τα επικίνδυνα μέσα υλοποίησής της, αποφάσισαν να τους δώσουν ένα καλό μάθημα.

Όταν έφτασε το φθινόπωρο, ο ήλιος κρύφτηκε πίσω από τα σκοτεινά γκριζόμαυρα σύννεφα κι ο αέρας λυσομανούσε μέρα-νύχτα.

Η θάλασσα φουρτουνιασμένη, παρέσυρε με τις γιγαντιαίες λευκές κορυφές των κυμάτων της και πέταξε την ψαρόβάρκα του Νικόλα στα κοφτερά βράχια.

Το σιτάρι δεν φύτρωσε και το αμπέλι ξεράθηκε. Οι ανεμόμυλοι ερήμωσαν. Ο Ηλίας, βλέποντας την έρημη γη του κι ο Νικόλας την σπασμένη βάρκα του, αναρωτιόνταν για τη δυστυχία, που τους βρήκε. Μετανιωμένοι για τη συμπεριφορά τους, παρακαλούσαν να ξαναβγεί ο ήλιος να ζεστάνει τη γη, να ανθίσει το αμπέλι και τα σπαρτά κι ο ούριος άνεμος να κινήσει τους ανεμόμυλους να αλέσουν το σιτάρι. Τα δάκρυα του Ηλία, δρόσισαν την ξεραμένη γη από τη μανία του κυρ-Βοριά. Κύλησαν ως την ακρογιαλιά, αντάμωσαν τα δάκρυα του Νικόλα και ξεχύθηκαν στη θάλασσα. Αυτή, την ίδια στιγμή με μια κίνηση γαλήνεψε κι από πάνω ο ήλιος τρισευτυχισμένος, άπλωσε τις ακτίνες του και καθρεφτίστηκε στα καταγάλανα νερά της.

Τα δύο αδέρφια ακαριαία, θωρώντας τη μεταμόρφωση της φύσης, σφιχταγκαλιάστηκαν και υποσχέθηκαν να μην ξαναμαλώσουν και να φροντίζουν τη γη και τη θάλασσα με τα παραδοσιακά τους μέσα. Μάλιστα αποφάσισαν να βοηθούν ο ένας τον άλλον.

Όργωσαν τη γη με τα απορρίμματα των αιγοπροβάτων τους.

Ο Νικόλας, βοήθησε τον Ηλία στη σπορά και το φύτεμα του αμπελιού κι ο Ηλίας στην επισκευή της βάρκας.

Οι μήνες κύλησαν, τα σταφύλια ωρίμασαν, έτοιμα για τον τρύγο, κι άλεσαν το σιτάρι με τη δύναμη του ανέμου στον ανεμόμυλο.

Ο Νικόλας επέστρεψε με γεμάτα καλάθια με ψάρια κι όλοι αγαπημένοι, έστησαν γλέντι με μένουλες, ντουλμάδες, ροίκιο και σιτάκα.

Τραγούδησαν με τη λύρα τους και χόρεψαν «σούστα» προς τιμήν του ήλιου και «ζερβό» προς τιμήν του ανέμου.

Και ζήσανε αυτοί καλά...κι εμείς καλύτερα.....

**Δημιουργός
Πιτσά Νικολέττα ΠΕ70
Κάσος 2014-2015.**